

Петя Дубарова
Есенна вечер

Сред настръхнали дървета
с крачка бавна и предвзета
се разхожда сънен вятър
със корона от листа,
а изкаляните стъпки,
потъмнели като крѝпки,
се разбягват из асфалта
и облизват есента.

А прозорците сънливи
светлините си игриви
от гърдите си издухват,
като рибешки очи
се вторачват в тъмнината
и излъчват към земята
от пердетата неспрени
електрически лъчи.

И макар че тази есен
охлади добрата песен
на дървета и прозорци,
на вериги от листа,
тя придаде на града ни
красота като в съня ми,
но живота му от лято
осоли като сълза.

КРАЙ

© Петя Дубарова

Източник: Словото
Набиране: Елена Николова

Публикация:

Петя Дубарова, „Аз и морето“, издателство „Георги Бакалов“, Варна, 1980

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5973>]